

Spoštovane stanovalke, stanovalci in svojci!

„SeneCura Komenda, Dom prijaznih in srčnih ljudi. S skrbnostjo in občutkom skrbimo za sočloveka, ne ustavi nas nobena ovira ali prepreka. Tu smo za vas, da krajšamo vam čas in narišemo nasmeh na obraz. Obljubimo, da se bomo trudili še naprej, da boste naši dragi stanovalci in svojci, na nas ponosni kot doslej.“

Čas hitro teče in konec meseca maja nas je spet prehitel. Ta mesec smo začeli še posebej veselo, saj je 1. maj mednarodni praznik dela in tudi dela prost dan, ki ga praznuje večina držav sveta.

Mesec maj pa skriva kar nekaj zanimivosti. Ime meseca izvira iz rimske mitologije, imenuje pa se po boginji Maji, ki je veljala za boginjo pomladi in rodovitnosti. Rimljani so jo počastili tako, da so najlepšemu mesecu v letu dali prav njeno ime.

Omeniti velja še eno zanimivo dejstvo - v Veliki Britaniji, mesec maj velja kot državni mesec nasmeška. In priznati moramo, da se je tudi nam veliko krat narisal nasmešek na obraz.

Vse najboljše

Gospa Stanislava Dolinšek

Gospod Janez Svetelj

Gospa Ana Vovk

Dozajanje v domu

Tudi deževno vreme nas ni ustavilo in tako smo se udeležili sprejema »Slovenske bakle na poti do Pariza« v občini Komenda. Jeklena volja nas je vodila, da sebi in drugim dokažemo, da leta resnično niso ovira... tako smo s skupnimi močmi in našo slavljenko na čelu, ki je ravno na ta dan praznovala okrogli jubilej – 90 let in je častno nosila baklo, sebi in tudi drugim dokazali, da zmore več in še več. Bilo nam je v ponos in v veselje.

Zaplesali in zapeli smo skupaj s folklorno skupino Naklo. No, pa ne samo to, bilo nam je tako lepo, da smo celo obnovili svoje znanje vriskanja in v tem tudi premagali nastopajoče. Hvala folkloristom in harmonikašu za prijeten dan.

Mesec maj je bil v Komendi oblečen v roza bravo, v čast Tadeju Pogačarju. In spodobi se, da je tudi naš Dom zadihal v tej barvi.

S stanovalci smo zadnji teden v mesecu namenili roza barvi, v katero smo odeli naše balkone, napihnilo roza balone, pobarvali roza kolesa in dom okrasili v roza barvo. S ponosom smo se oblekli v roza bravo in nazdravili z roza pijačo ter se veselili uspehov našega junaka.

Ker še predobro vemo, da brez čebel ni življenja, saj so eden najpomembnejših opraševalcev, ki zagotavljajo hrano in prehransko varnost, smo 20. maj posvetili ravno tem pridnim delavkam. Na svetovni dan čebel smo tako ob našem Domu posejali semena sončnic in upamo, da bodo kmalu pognale korenine in zacvetele ter s tem pripomogle k zagotavljanju hrane čebelicam.

Pa naj bo še zadnja stran tega mesečnega časopisa namenjena pridnim delavkam, čebelicam. Ansambel Lojzeta Slaka je v prelepi pesmi z naslovom Čebelar, povzel ljubezen in spoštovanje do čebel. Pesem, ki jo še danes radi prepevajo stari in mladi.

Čebelar (Ansambel Lojzeta Slaka)

Sonce šlo je za goro, mrak je padel na zemljo
Pesem črička sliši se
K večernem počitku vabi vse.

V mojem srcu je nemir, na jesenski ta večer
Tiho stopim sam čez prag
Grem v moj stari čebelnjak.

Kako lepo mi zašumijo, kako lepo mi zadišijo
A srcu mi spomin, na mlade dni budijo
Čebelice, čebelice, saj moje ste prijateljice
Pozabim vas nikdar, ta stari čebelar.

V mojem srcu je nemir, na jesenski ta večer
Čriček pesem je odpel
A meni spomine čas je vzel.

Kako lepo mi zašumijo, kako lep omi zadišijo
A srcu mi spomin, na mlade dni budijo
Čebelice, čebelice, saj moje ste prijateljice
Pozabim vas nikdar, ta stari čebelar.